

«شهروند» از آلودگی گوهر رود زرجوب گیلان گزارش می دهد

در محاصر هفاضلاب



می شوند. برنج ماه آلوده می شوند، چای ها، هندونه ها و هر نوع محصولی که با آب رودخانه ها عمل می آید.

در رودخانه ها که دیگر ماهی نیست اما ماهی های تالاب ازلی هم آلوده می شوند و کم کم کار به جایی می رسد که مردم شهر به هم توصیه می کنند محصولات فلان ناحیه را نخورید. فلاخرها در برهه منطقه پیراز است که اطراف شهر است و می گویند به قفزی این آلوده است که نباید محصولاتش را خرید و این آن قدر جدی است که اگر در سطح شهر محصولات این منطقه را در میوه فروشی هم پیدا کنی قیمتش بسیار کمتر است. داستان برنج هم که جایی خود دارد بیشتر از ۶۰ درصد پیرازها از آب رودخانه یا تشعشعات آن تغذیه می شوند.

نتیجه تمام این بی مالتی ها را در تحقیق فرامرز معطر، دکتری شیمی هسته ای سازمان انرژی اتمی می توان دید که سه صراحت می گوید: «متأسفانه به دلیل آلودگی بیش از حد رودخانه گوهر رود این رودخانه که زمانی نچندان دور محل زندگی آریان پوریزه ماهی سفید بوده، هم اکنون هیچ گونه آریان قادر به زندگی آریان رودخانه نیست و رودخانه عاری از هر گونه موجود زنده ای است. بدلیل این رودخانه گوهر رود بعد از باز شدنی به هوای رشت و تشکیل رودخانه پیراز در نهایت وارد بخش شرقی تالاب بین المللی آریان در جنوب دریا می شود، غلظت فلزات سنگین و مقایسه آنها با مقدار مجاز این عناصر در مقدار سطحی و محل زیست آریان نشان می دهد که مقدار میابگین عناصر سرب، روی و نیکل فراتر از استاندارد های آریه شده از سوی سازمان حفاظت محیط زیست در مورد خاکستر مواد شیمیایی مجاز از آب های پذیرنده، سطح بالاتری دارد. به ویژه سطح عنصر روی مقدار بسیار بالاتری نسبت به سطح استاندارد برای محل زندگی آریان دارد.»

رشته های تیشه بر داشته و به ریشه خود می زنند، اول رودخانه ها و بعدتر شاخه ها و کمی آن سبوتر برنج های که می بیند این تنها مسأله رشت نخواهد بود که رودخانه در مسیر خود به مراب می ریزند و بعد دریا.

این طور است که ساده ترین کار در رشت برای ما پیدا کردن محل های آلودگی بود. کنار رودخانه ها، پشت برنج های مسکونی چند صد میابونی، کنار بیمارستان ها، زیر پل ها، کنار سرداب آریان و در مجموع در کل شهر.

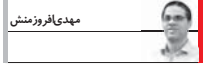
رودخانه ها در تمام دنیا یک مزیت اند اما مهندسی رودخانه ها در رشت آنها کم مغلط هستند. معضلی که همه از می نالند اما کسی برای آن کاری نمی کند. از جمله آلوده کردن کشتی گیر بوده، که سن و سالی گذشته که کنار پارک کمر چرخ دستی زیبای دارد که روی آن فلافل به گفته خود رشتی می فروشد و بعد مسطح زاله های راز را از رودخانه خالی می کند و تینا این طور

هم می خواستند شهر را آلوده کنند. قهه مرداب آریان است و قهه تنها شهری که رودخانه در آن نه یک مزیت که عیب است، یک آسیب، و صله ناچور.

انصاری که ساکن رشت هم هست کاملا درست می گوید و تنها گردنشی گوته در شهر و اطرافش نشان می دهد که چطور رهانشن رله ها در جنگل و دامنه های کوهستانی دفع غیرمباشستی آنها بسیاری از چشم اندازهای مسحور کننده این استان را از بین برده است. کرده است آن قدر که مهدی، همکار عکاسم تنها بعد از نسیعادت تالاب در تصویر کشیدن آلودگی رودخانه های اطراف منطقه های گراقیمت رشت، یعنی گلسر و پارک شهر به حتمی «تولم» می افتند و نیاز شدیدی به هوای تازه پیدا می کند. تصور کنید کنار رودخانه پر دار و درختی چون زرجوب یا گوهر رود نیاز به هوای تازه پیدا کنید!

رشته که این تنها قهه رودخانه های رشت نیست که رشت و رودخانه هایش تنها مستسی از خوراندن، بنابر یک بررسی کشوری که در بیش از ۱۶۰ رودخانه مهم کشور انجام شده، میزان آلودگی ۷۰٪ رودخانه بسیار زیاد توصیف شد که رودخانه سفیدرود، زرجوب و گوهر رود رشت نیز از بدترین این رودخانه محسوب می شوند.

چندی پیش نیز شهرام محمود سلطانی، پژوهشگر موسسه تحقیقات برنج کشور نتایج پژوهش خود را منتشر کرد که بر اساس آن آلوده های رودخانه ها بیشتر شامل پاک کننده ها (detergents)، مواد زائد حاصل از فرآیندهای تهیه مواد غذایی نظیر چربی ها و روغن ها، مواد نفتی نظیر بنزین، گازوئیل، روغن موتور، نفت سفید و گریس، خرده آشغال های حاصل از پتو ها و درختان، ترکیبات آلی فرار (volatile) نظیر حلال های صنعتی و حلال های کوره، انواع ترکیبات شیمیایی موجود در وسایل بهداشت شخصی (cosmetic)، مواد اسیدی (hygiene) و لوازم آرایش زیروگاه های سبزی، آمونیاک محبوس در ضایعات پروسه های صنایع غذایی، کودهای شیمیایی حاوی نیترات و فسفات که در فاضلاب های کشاورزی وجود دارند و ذرات سیلیتی خاک که از طریق روان آب ها به داخل آنها انتقال می یابند، طریق است که آلوده اسما در این فرآیند تنها آنها نیستند که آلوده



مهدی افشاری

هر کجای دنیا که باشند، رودخانه های یک مزی تانند، یک عنصر زیبایی شناختی، یک محرک توسعه اقتصادی و جایبده شهری، رودخانه با خودش شور می آورد، برنده ماهی، نمایان برای تنفس، فسفوزدن و زراعت اما در رشت، در رشت رودخانه یک آسیب است، یک عیب، و صله ناچور، دمل چرکی که خیلی ها می خواهند که نباشند، از ایستادن این طور نبود، این طور شد.

یک روزهای در همین رودخانه ماهیگیری سبک گرمی رشتی ها و میهمانان نشان سپود، نوربست ها حتی از خارج می آمدند، کنار رودخانه های گوهر رود و زرجوب می نشستند و یکی ماهی می گرفت، دیگری صدای پرندتها را گوش می کرد و کسی هم از آب و هوای لذت می برد. کشاورها هم بودند زمین هایشان را خوری از آن روزها نیست، بوی تعفن رودخانه از کیلومترها مجال زندگی نمی دهد چه رسد که بر کنارش بنشیننی و گذر عمر ببینی.

فرق نمی کند کجای ماهی باشی، پارک شهر پارک کشاورز، پل رازی، گلسار، پل زرجوب، منظر به با پیراز، از هر جای شهر بوی گند رودخانه ها می آید. بوی فاضلاب، نقطه قطعه شهر رشت پر است از لوله های فاضلاب خانگی و صنعتی که آب کثافات و تیره را می ریزند به رودخانه داخل و خارج شهر هم ندارد که اتفاقا هر چه به مرکز شهر نزدیکتر می شود رودخانه کیفیت است، درست چندصد متر آن طرف تر از ساختمان شهر داری با نزدیکی های دفتر محیط زیست.

شهری که زمانی به خاطر باران هایش معروف بود، امروز نیازمند باران است تا از بوی گند خلاصی پیدا کند و برای همین است که به قول آقا داور «بگه بارون باری شو، تشنگی نداره فقط به راهه که بونیم نفس کشیم».

می گویند در تیسر و مراد که هوا گرم تر است، بعضی نقاط شهر از بوی تعفن غیرقابل تردد است و این اثرات همپایار روزانه بیشی از ۶۸ هزار و ۸۲۰ مترمکعب فاضلاب خانگی، صنعتی و بیمارستانی است که وارد رودخانه می شود، ۶۸ هزار و ۸۲۰ مترمکعب انواع آلودگی، و این جدا از زاله های است که گوشه و کنار رودخانه تخلیه می شود، در ضایعات کشاورزی های پیراز تا زاله های فرودشده بسیار کنار پارک شهر و میوه فروش پل زرجوب.

این تنها قهه رشت نیست که قهه برضه تمام گیلان است، قهه ۴۰۰ مترمکعب آلودگی در دست

نگاه

ما، بی مهران به طبیعت

بابک تونچی | مدیر بنیاد حرمت حیات |

دارد همه آلودگی هاسی از که از کشتی ها و بیمارستان ها وارد می شود به بدن ما می آید و از گوشت و ماهی استفاده می کنند و آلودگی دوباره به بدن ما می آید.

هر قدر آب آلوده شود در کشاورزی ما هم اثرات آلودگی بیشتر دیده می شود و به همان اندازه بیماری های جدید به وجود می آید و آسانی که بدنش بیمار باشد مغز هم بیمار می شود. این استثنایی بین مردم عادی و مسئولان ندارد. قدرت تصمیم گیری مختل می شود، دامنه تحمل افراد پایین می آید و افراد ما در گرگ می شوند و مدیریت روند درستی نخواهند داشت و مردم زندگی عادی و بی دغدغه را فراموش می کنند.

آب آلوده در دامپروری ما هم مشکل ایجاد می کند و از آن طرف هر چند دامپروری رشد کند آلودگی آب هم بیشتر می شود. همه به هم متصل اند. رعایت اینها باعث ریمت روسی آکادمیک بالاتر است. در کشتکدهای مسکن به صورت تئوری مطرح می شود چون خود استاد که اینها را یاد می دهد در بیمارستان کتاب نوشته است، عملی در کارش نیست و رعایت نمی کند و اثری ندارد. باید به حفظ اخلاقیات محیط زیست و حفظ حرمت آب توجه و پوزیوشن دهند. وقتی آب آلوده می شود حیات تحت تأثیر قرار می گیرد. در آینده مشکلات بسیار و جنگ های بزرگی در زمینه آب خواهیم داشت که در کجای جبهی بعدی جنگ آب خواهد بود.

در همین زمینه پیشنهادی به دولت برای جایگزین کردن برخی فصول و کتب سوسن دار به جای برخی سفید داریم که باعث می شود درصد در آب سالم ما صرفه جویی شود و در مدت کمتر از شش به جای برداشتن آب تبدیل به صاف کننده آب شود. بحران خشکالی که تازه در سال اول آن همسفر برای ما جدی است. آب سربخار از طریق ماسر سار، به جنین منتقل می شود و کودوک از بدو تولد دچار بیماری های متعددی است که هیچ ریشه زینتی نداشته و به علت تغذیه مادر بوده است. آلودگی های که در این نوشتار به آن اشاره کردیم نوع آلودگی های است ولی داخل آلودگی است. وقتی آلودگی های دیگر نمی آید ماهی های زیر و گانه، زنده های بیمارستانی و آلودگی های نفتی را که وارد آب می شوند هم در کنار آلودگی های که اشاره کردیم بگذاریم متوجه می شویم که انسان بی مهران تر از موجود نیست به طبیعت است.

آلودگی محیط زیست از آلودگی اخلاقی انسان ها نشأت می گیرد هر چقدر انسان اخلاقیات را در محیط زیست رعایت نکند و درست نتواند از طبیعت استفاده کند، هر روز آلوده تر می شود و این فقط مخصوص تالابها و رودخانه هایست بلکه آب درون بدن ما هم آلوده می شود چرا که بخش زیادی از بدن ما از هم سلول کرومیزن آب تشکیل می دهد. به هر اندازه آب آلوده شوند در بدن ما هم آلودگی ها افزایش پیدا می کنند و این آلودگی های ما هم محیط زیست است. باید دید چقدر آلودگی آب آلودگی های ما است یعنی دیدمان نسبت به استفاده از محیط زیست تغییر نکند و در بهره برداری از طبیعت مدیریت غیرمطلق نداشته باشیم و خودمان را ذبح کنیم. به اندازه نیازمان استفاده کنیم و به همان اندازه سعی در احیا و جبران طبیعت به عمل بیاوریم.

یکی از اصلی ترین دلایل آلودگی آلودگی آب، آبها، شیره ها و آلودگی های دامپروری است. طبق گفته وزیر جهاد کشاورزی بیش از ۱۲۰ میلیون راس دام در کشور داریم می ناید این دامها در سال چند هزار تن فضولات دارند که همه آنها هم در طبیعت پخش می شود. فضولات در اثر بارش وارد خاک می شود و تمامی آنها با آب باعث می شود وارد سفره های زیرزمینی شوند و به این ترتیب آلودگی ها به کشاورزی و آب آشامیدنی بر می گردد. از طرف دیگر آلودگی مربوط به فاضلاب های آتسالی است.

ما در چندسال گذشته طرح سینک تانک را به شهر داری تهران داده ایم که بتوانیم مشکل آلودگی فصولات آتسالی را حل کنیم. سینک تانک سیستمی است در منازل که در جایی که ساختمان وجود دارد و سرویس بهداشتی است که می تواند فاضلاب آتسالی را به جایی این که فرستد، به شبکه فاضلاب تا بعد وارد رودخانه و آب های زیرزمینی شوند. آن را با نایچه یا حباب هان خفه یا اپر تانم قابل استفاده کند. در این طرح می توانست قسمتی از فاضلاب یا نایچه را کنده و اپر زله می کنند و ورودی فاضلاب را در آن جا قرار می دهند و به این ترتیب به پر برداری از انرژی های فصولات خیلی احتر کترین زمان رشد چشمگیری خواهند داشت و بالایی بر اثر ترکیب آب و خاک اثرات بهداشتی تبدیل به پودری است که در کمتر از ۳۰ سال مسأله دیگر آلودگی دریا می خرز است که ۱۵ درصد استفاده های جهانی آلودگی



توجه می کند که «شغال را همانجایی برکت هم شهرداری هم می ریزد»

مناخ عمده آلاینده رودخانه گوهر رود

بر اساس مشاهدات

۱- فاضلاب شهری حاصل از نیمه غربی رشت که عمدتاً شامل فاضلاب های خانگی و در مانی است، بصورت گسترده به گوهر رود تخلیه شده، همچنین فاضلاب بافت روسیای منطقه نیز به رودخانه وارد می شود. در فاضلابها مقادیر متناسبی از مواد مورد استفاده در زندگی روزمره آتسالی مانند هیدرو کربورها، چربی و روغن و پاک کننده های مصنوعی موجود است. ترکیبات فاضلاب شهری شامل مقدار زیادی آب و مقدار اندکی مواد جامد